

עת"א 2/03/14 - יוסף בן אליהו, נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 2-03-14 בן אליהו(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
עת"א 3-03-14 בן אליהו(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני
העותר
נגד
המשיבים
כב' השופט יונתן אברהם
יוסף בן אליהו, ת.ז. 027318427
1. משטרת ישראל
2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר מרצה מאסר של 3 שנים ו- 3 חודשים בגין עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, גניבה ושיבוש מהלכי משפט, מאז 04/2012.

העותר הגיש שתי עתירות שהדיון בהן אוחד. האחת עניינה כנגד החלטת נציבות שב"ס לפיה רכישת מנוי לעיתון תהיה דרך שב"ס ולא דרך משפחות האסירים והשנייה, נוגעת לטענתו לאי שילובו בטיפול מתאים על אף דרישותיו.

אדון בהן לפי הסדר הנ"ל.

אשר לעניין רכישת העיתונים, טען העותר שדבר מגביל מאוד את האסירים ופוגע ביכולת שלהם לתקשר עם החוץ.

לטענתו, נוח יותר לרכוש מנוי דרך כרטיס אשראי או הוראת קבע קבועה ולא קיימת סיבה בגינה יעשה הדבר דווקא דרך שב"ס ויגביל את האסירים.

העותר ביקש על כן לבטל את החלטת שב"ס אשר הפסיקה את התקשורות האסירים באופן ישיר.

אשר לעניין השילוב בטיפול, ביקש העותר להורות לשב"ס לשלבו בסדנה לטיפול ושיקום בעברייני מרמה והונאה. לטענתו, טיפול שכזה ניתן לקבל בכלא חרמון או בכלא מעשיהו, אולם שב"ס מסרב להעבירו לאחד מבתי הכלא הנ"ל. הוא מכשיל אפשרויות אלה על אף רצונו הכנה להשתקם.

בעניין זה הפנה אותי העותר לדברים שנאמרו במסגרת גזר דינו על ידי כב' הש' שגיא אשר גזר את דינו וציין כי הוא **מוכן להניח** שהעותר שרכש בעבר מוצרים בצורה אובססיבית וחסרת היגיון, יכול להיתרם מהליך טיפולי וזאת לפי חוות דעת שהוצגה בפניו וכמו כן **נכון הוא להניח** לטובתו של העותר שהוא מחזיק בכוונה כנה לעבור שיקום והוא אף **הביע**

עמוד 1

תקווה, "כי בעת הנוכחית, ובניגוד לעבר, ינצל את תקופת המאסר ופרק הזמן לאחר שחרורו על מנת להירתם להליך טיפולי מתוך רצון לצאת ממעגל הפשע ולהתחיל לבנות את חייו".

כמו כן הפנה העותר לכך כי ניתנה בעניינו חוות דעת של פרופ' גיורא שוהם לפיה, העותר סובל מנזירות כפייתית התמכרותית לקניות והדבר מצריך טיפול של התמכרות.

בדיון שהתקיים בפניי טען העותר טענות רבות כנגד שלטונות שב"ס, הן לעניין הפסקת רכישת העיתונים באופן עצמאי ובעניין זה טען כי פנה אף לחברי כנסת שהבטיחו לו שיטפלו בעניינו. הוא הכחיש כי הוא קשור לענייני סחיטה וטען כי הוא רק מבקש שיתאפשר לו לקרוא עיתונים ולפתור תשבצים כדי להעביר את זמנו כראוי. הוא טען כי הרכישה הישירה אינה מהווה נטל על שב"ס או פתח למעשים לא חוקיים וטענת שב"ס כי החלטת הנציב האחרונה מבוססת על עקרונות של עומס על השירות ועל ענייני בטיחות וחשש משריפות, אין בהן ממש.

בתגובה לטענות אלה טענו המשיבים כי מדובר באסיר כוחני ומניפולטיבי ביותר שנוכח תכונותיו אלה מוין לכלא צלמון.

מאז הגיע לשם, התנהגותו היא שלילית וכוחנית הן כלפי אסירים אחרים והן כלפי אנשי צוות, כפי שעולה מסדרה של דו"חות משמעת ומידעים שהוצגה לעיון בית המשפט בהסכמת העותר.

עוד נאמר כי העותר הוזמן לקבוצה ראשונית בכלא צלמון אך הוא סירב להשתלב באותה קבוצה ואין לו להלין אלא על עצמו.

בתגובה לטענה אחרונה זו, טען העותר כי הוא לא סירב מעולם להשתלב בקבוצה, אולם מהמשך דבריו בפניי עולה כי הוא נחרץ בדעתו שהטיפול שהוצע לו בכלא צלמון אינו הטיפול אותו הוא צריך, ואת הטיפול המתאים לו הוא יכול לקבל לפי דעתו רק בכלא חרמון או מעשיהו.

שקלתי את טיעוני הצדדים בכובד ראש.

עניינה של החלטת שב"ס הנוגעת לאופן רכישת העיתונים מכאן ואילך על הנמקותיה, עלה בפניי כבר ונדון במסגרת עת"א 24507/12/13.

הטעמים העומדים בבסיס ההחלטה נמצאו על ידי בית משפט זה כטעמים הולמים, סבירים ולא מצאתי מקום להתערב בהם באותו מקרה, למעט סייג אחד הנוגע לאסירים המצויים בתאים זוגיים ואינם יכולים ליהנות מקריאה נוספת של עיתונים אחרים של שכניהם הנוספים לתא, לבד מבן זוג אחד המצוי עמם. אין זה המצב במקרה דנן.

לא שמעתי מפי העותר היום טעמים בעלי משקל מעבר לאלה שנשמעו באותה עתירה, שיש בהם כדי להצדיק שינוי אותה החלטה.

אשר על כן, אינני מוצא מקום להתערב בהחלטת שב"ס הנ"ל אשר קבעה כי רכישת עיתונים תעשה דרך שב"ס וכן

הגבילה את מספר כתבי העת אותם ניתן לרכוש.

לא מצאתי שיש ממש גם בטענות העותר לעניין אי שילובו בטיפול.

אקדים ואציין כי כבר בפתיחת הדיון יכולתי להתרשם התרשמות ישירה מאופיו הכוחני של העותר אשר בא לידי ביטוי באופן ברור גם בדו"חות המידע אודות התנהגותו הכוחנית שהוצגו לעיוני בהסכמתו.

בכל הכבוד לעותר, הוא איננו הגורם המקצועי המוסמך לקבוע לאיזה סוג טיפול הוא נזקק ואיפה יקבל אותו.

אכן העותר משוכנע במאת האחוזים שהוא יודע בדיוק איזה טיפול נחוץ לו והיכן יכול לקבל טיפול זה וכן כי הוא יכול לקבל אותו מיידית ללא קורסים מקדימים או טיפולים ראשוניים, אולם כאמור אין מדובר במי שנחשב כגורם טיפולי אלא באסיר שצריך להיות מטופל ולא מטפל.

לא יהיה זה מיותר לציין שכנראה עקב גישתו זו גם מצא לנכון לסרב לקבל את הטיפול הראשוני אליו הופנה בכלא צלמון.

נוכח האמור לעיל, לא מצאתי כי טענות העותר לאי קבלת טיפול מתאים הקיים עבורו בבית כלא אחר, יש להן יסוד. אני דוחה אותן על כן ואת שתי עתירותיו בכללותן.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' ניסן תשע"ד, 01 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.